

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרה"ק רבי אהרן מקראקא ב"ר קלונימוס קלמן זצ"ל

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

היו ידיו טהורות - ועליהם משקה טופח.
אינו חושש שמא נטמאו - משקין שעל ידיו
באחורי הכוס ויחזרו ויטמאו את הידים.

הרישא של המשנה היא המשך המשנה הקודמת והיא מפרשת את מה שאמרו רבי מאיר ורבי יוסי

כיצד שואלת המשנה כיצד יש הבדל בין בית הצביעה לבין ה'אחוריים' כאשר הידיים טהורות, עונה המשנה

היו ידיו של האדם טהורות ועליהן משקה טופח, **ואחורי הכוס טמאים, אֶחָזוּ בְּבֵית צְבִיעָתוֹ** של הכוס - **אינו חושש שִׁמָּא נְטַמְאוּ יָדָיו בְּאַחֲרֵי הַכּוֹס** היינו שאינו חושש שמא נטמאו המשקים שעל ידיו מחמת אחורי הכוס הטמאים ויחזרו ויטמאו את ידיו. עכשיו מדברת המשנה על מקרה חדש ולא כהמשך לרישא **הִיא שוֹתָה בְּכּוֹס שְׁאַחֲרָיו טַמְאִים - אינו חושש, שִׁמָּא נְטַמְא הַמְּשָׁקָה שְׁבִפּוֹ בְּאַחֲרֵי הַכּוֹס** (הטמאים) בשעת השתיה, **וְחָזַר וְטַמְא פּוֹי אֶת הַכּוֹס** היינו את תוך הכוס, בזמן שהוא לוגם מהכוס ופיו נוגע גם בתוך הכוס, אלא תוכו של הכוס נשאר טהור. **קִמְקוּם** שאחוריו טמאים **שֶׁהוּא מְרַתִּיחַ** רותח ומעלה בועות - **אינו חושש, שִׁמָּא יִצְאוּ מִשְׁקִין מִתּוֹכוֹ** מחמת רתיחת המים **וְנָגְעוּ בְּאַחֲרָיו, וְחָזְרוּ לְתוֹכוֹ** וטימאו אף את תוכו, אלא תוכו טהור.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ט'

רבינו עובדיה מברטנורא

אין להם אחוריים ותוך-דהנוגע באחד מהן כנוגע בכולו. ויש להן אחוריים ותוך דתנן לעיל, דווקא לתרומה. ואין מטבילין כלים לתוך כלים-כששניהם טמאים, מפני שכבדו של כלי חוצץ. וחשו לקודש יותר מבתרומה.

יורדים לידי טומאתן במחשבה-כגון טבעת בהמה שאינה מקבלת טומאה, חשב עליה ליתנה באצבע אדם, מקבלת טומאה מכאן ואילך במחשבה זו. אבל טבעת אדם שחשב עליה ליתנה לבהמה, לעולם היא מקבלת טומאה, עד שיעשה בה שינוי מעשה לשנות צורתה.

ומחשבה אינה מבטלת לא מיד מעשה ולא מיד מחשבה-אם לאחר שחשב על טבעת בהמה לעשותה לאדם שהיא מקבלת טומאה במחשבה זו חזר וחשב עליה להחזירה לבהמה, אין מחשבה זו השניה מעלה מידי טומאה שירדה לה במחשבה הראשונה.

פְּלֵי הַקֹּדֶשׁ כגון כלים המשמשים לאכילת קרבנות - **אֵין לָהֶם דִּין אַחֲרָיִם וְתוֹךְ, וְאֵין לָהֶם דִּין בֵּית צְבִיעָה** שהחמירו חכמים בכלי קודש, שאם נטמא אחד מן החלקים של הכלי במשקים טמאים, כל הכלי טמא לקדשים*. **וְאֵין מְטַבְּלִים** במקווה **פְּלֵים בְּתוֹךְ פְּלֵים** שני כלים בבת אחת, כאשר כלי אחד נמצא בתוך הכלי השני **לְקַדֵּשׁ** כשרוצים להשתמש בכלי לקדשים, אלא צריך להטביל כל כלי בפני עצמו, ובגמרא חגיגה מבואר הטעם לכך: לפי שהכלי הפנימי יושב על תחתית הכלי שבתוכו הוא נמצא ואין המים נכנסים יפה בין שני הכלים, לפיכך החמירו בכך לעניין קודש, אך לא לעניין תרומה. **כָּל הַפְּלֵים יוֹרְדִין לְיַדֵי טְמֵאתָן בְּמַחְשָׁבָה** היינו שכלי יכול להיות ראוי לקבל טומאה אם האדם חשב להשתמש בו בצורה שהופכת אותו להיות ראוי לקבל טומאה, כגון מה שלמדנו לעיל (יב, א) טבעת אדם טמאה, טבעת בהמה וכלים ושאר כל הטבעות טהורות, ואם חשב אדם לקחת טבעת בהמה ולהשתמש בה בתור טבעת לאדם והיא ראויה לכך, הרי היא מקבלת טומאה מכאן ואילך משום מחשבה זו, **וְאֵינָן עוֹלִים מִיַּדֵי טְמֵאתָן אֶלָּא בְּשָׁנוּי מַעֲשֶׂה** אך רק מחשבה לשנות את ייעוד הכלי, כך שלא יהיה ראוי לקבל טומאה אינו מועיל, עד שיעשה שינוי מעשי בחפץ, כגון טבעת אדם שחשב להשתמש בטבעת זו בתור טבעת לבהמה, עדיין היא מקבלת טומאה, לפי שאינה יוצאת מלהיות ראויה לקבל טומאה רק מחמת מחשבה זו, אלא אם כן עשה בה שינוי מעשה כגון: ששינה את צורתה **שֶׁהַמַּעֲשֶׂה מְבַטֵּל מִיַּד הַמַּעֲשֶׂה** היינו ששינוי מעשי בכלי מוציא את הכלי מידי המעשה (השימוש) הקודם שלו, כגון שעשה טבעת לשם אדם, ואח"כ עשה בה מעשה והתאימה לבהמה, הרי בפעולה זו היא עולה מידי טומאתה שירדה לה בתחילה (כשעשה אותה לשם אדם) ושוב אינה מקבלת טומאה (שכן טבעת בהמה אינה מקבלת טומאה), **וּמִיַּד מַחְשָׁבָה** וכל שכן שהמעשה מבטל מיד מחשבה, כגון אם חשב על טבעת בהמה שתהיה לאדם, ובמחשבה זו נעשתה ראויה לקבלת טומאה, ואח"כ עשה בה מעשה להחזירה להיות ראויה לבהמה, הרי יוצאת מלהיות ראויה מלקבל טומאה ע"י מעשה זה **וּמַחְשָׁבָה אֵינָה מְבַטֵּלֶת לֹא מִיַּד מַעֲשֶׂה וְלֹא מִיַּד מַחְשָׁבָה** כגון אם לאחר שחשב על טבעת בהמה שתהיה לאדם, חזר וחשב להחזירה לבהמה, אין מחשבה זו השנייה מעלה אותה מידי טומאתה (ראויה לקבל טומאה) שירדה לה במחשבה הראשונה (כשחשב ליתנה לאדם), וכל שכן כשעשה בתחילה מעשה בטבעת הבהמה שתהיה ראויה לאדם, ואח"כ חשב להשאירה לבהמה, שאין המחשבה מועילה להוציאה מידי המעשה, והיא מקבלת טומאה כבתחילה.

*ומה שלמדנו במשניות הקודמות שיש לכלים דין אחוריים ותוך ויש להם דין בית הצביעה המדובר לעניין תרומה, אך לא לעניין קדשים.